

Wanneer Gij wilt, dan is het tijd

In deze vijfde aflevering van deze podcastserie over Robert Regout en Rupert Mayer krijgen we een kijkje in het innerlijke leven van beide jezuiteten en verzetsstrijders. Wat laten ze los over hun gebed?

“Heer,
zoals Gij wilt, moet mij 't vergaan,
en zo Gij wilt, zo wil ik gaan,
help mij uw wil slechts te verstaan.”

Zo begint een voor Rupert Mayer dierbaar gebed dat hij zelf heeft geschreven en aan veel ander mensen heeft geleerd. In de bede schikt de bidder zijn of haar eigen visies en voorkeuren onder Gods wil. Hierin lijkt het op het gebed aan het einde van de Geestelijke Oefeningen van Ignatius van Loyola. “Alles is van U, beschik erover geheel volgens uw wil.”

Het gebed gaat verder:

Heer,
wanneer Gij wilt, dan is het tijd,
en als gij wilt, ben ik bereid,
vandaag en tot in eeuwigheid.

Heer,
wat Gij wilt, dat neem ik aan,
en wat Gij wilt, is welgedaan,
mits ik de uwe ben voortaan.

Heer,
omdat Gij wilt, daarom is 't goed,
en daar Gij wilt, heb ik de moed.
Mijn hart wordt in uw hand behoed.”

Hoe is dat voor mij, kan ik mijn wensen en verlangens onderschikken aan Gods wil? Kan ik God de vrije hand geven in mijn leven?

Wat houdt mij tegen?

Robert Regout laat iets van zijn gebedsleven zien als hij inmiddels al is opgesloten in concentratiekamp Dachau. Hoe kun je daar bidden? Als je mishandeling en sadisme door bewakers te verduren krijgt, je door systematische ondervoeding uitgehongerd bent, gebroken door de dwangarbeid...

Dit zegt Robert Regout over zijn gebed in dat oord van ontmenselijking:
“Ik bid steeds simpel de woorden van het Onze Vader: ‘en leidt ons niet in bekoring’, in de zin van ‘beproof ons niet boven onze krachten’, en tot op heden heb ik nog steeds kracht naar nood gekregen, zodat ik lichamelijk en moreel wellicht wat gebogen, maar niet neergedrukt ben.”

Robert Regout was niet iemand die met zijn gevoels- of gebedsleven te koop liep, tenminste niet in zijn brieven. Des te veelzeggender zijn deze woorden. Je zou misschien verwachten dat iemand die maandenlang in een concentratiekamp zit, vooral bidt om het dagelijks brood of om verlossing van het kwaad of van kwade krachten. Regouts woorden laten zijn mentaliteit zien: hij wilde vooral niet gedemoraliseerd raken, wanhopig, ongevoelig of cynisch worden.

Het Onze Vader is één van de weinige gebeden die door alle christenen gebeden wordt. Welke woorden of zinnen eruit spreken mij het meeste aan?

En als ik in mijn eigen woorden bid, waar bid ik dan het meest voor?

Robert Regouts gebed werd eenvoudiger naarmate hij meer in de ellende zat. Hoe is dat bij mij?

Twee thema's komen aan bod. In het gebed van Mayer is dat het vertrouwen in God en de overgave aan hem, bij Regout centreert het bidden zich uiteindelijk rond de woorden 'leid ons niet in beproeving'. Is er iets dat blijft hangen, iets dat ik wil meenemen?

Beide jezuïeten zijn terecht gekomen in een concentratiekamp. Hoe werden ze tot die tijd vervolgd en hoe verwerkten ze hun opsluiting? Daarover gaan de volgende twee delen van jezuïeten en verzet: 75 jaar bevrijding, over Robert Regout en Rupert Mayer.